

Aneka no Temeras – kāpēc viņa ieradās uz Zemes? Par viņas darbu un mūsu pateicību oriģināls angļu valodā 2020. gadā

Aneka: Es esmu 21 gadu veca sieviete, mērot Zemes cilvēku gadus. Es esmu gara, 190 cm, un man ir sarkanīgi-blondi mati un zilas acis. Es piedzimu Tolekas pilsētā uz salas, kuru arī sauc Toleka. Tā arī ir vislielākā sala uz planētas Temera, kura ir pirmā planēta Taigetas- Sadīklejas (Tau-19/Tau-19B) saules sistēmā zvaigznājā, ko zināt kā Sietiņa zvaigznāju jeb starptautiskā nosaukumā Plejādes, M45. Plejādes ir zvaigžņu klasteris 440 gaismas gadu attālumā no Zemes, un, pretēji tam, ko saka Zemes zinātne, ir ideāli piemērots dzīvībai un attīstītām civilizācijām.

Toleka, vārds angļu valodā, kuru varu salikt no Plejādiešu skaņām un kas ir vistuvāk patiesajai tā izrunai, ir arī vislielākā pilsēta Taigetas saules sistēmā. Tā ir galvaspilsēta un zinātnes, rūpniecības, kultūras, varas, mākslas centrs.

Temera ir tropu klimata ūdens tipa planēta, tuvu Taigetai, saulei, kura ir ar mazāk intensīvu starojumu kā jūsejā. Uz Temeras ir gandrīz tādi paši laika apstākļi kā uz Zemes, tikai polos ir aukstāks, un tur ir arī ledāji. Uz Temeras nav kontinentu, bet ir ārkārtīgi daudz salu okeānos, un Tolekas sala ir vislielākā, aptuveni Jaunzēlandes lielumā.

Es uzaugu netālu no jūras, kur tikai neliels palmu mežs šķīra manu māju no okeāna. Jau agrā vecumā es vienmēr alku vairāk zināšanu un vēlējos apceļot un izpētīt citas vietas, it īpaši kosmosu. Kad nespēlējos ar draugiem, vai biju viena, pārsvarā, kad biju viena, es cītīgi lasīju visu, ko varēju atrast par dažādām tēmām. Pēc ilgas lasīšanas es pastaigājos gar jūru, pārliedot galvā visu, ko biju sapratusi.

No visām tēmām mani visvairāk ieinteresēja kosmosa izpēte, sazināšanās un sadarbšanās ar citām civilizācijām tālu no manējās, vienmēr ar dziļu pietāti piedomājot par viņu dzīvesveidu, viņu izskatu, viņu kosmiskajām zināšanām, un tad šādi papildinot pašas sapratni par visu, kas ir.

Temerā, manā mazajā mājiņā pie pludmales, es dzīvoju vienkāršu dzīvi. Kā civilizācija Plejādieši, ar attīstītām tehnoloģijām, spēju ceļot galaktikas līmenī jau ilgu laiku, ir ar tendenci atgriezties pie vienkāršām, ar rokām darinātām lietām un mākslas, atgriežoties pie senām vērtībām, kad tehnoloģijas bija instrumenti un kalpoja cilvēkiem, nevis padarīja viņu dzīvesveidu sarežģītāku un grūtāku. Šeit mēs varam nokopēt jebkuru objektu ar replikatora iekārtu sekunžu laikā, tāpēc ar roku darinātas lietas ir ārkārtīgi vērtīgas, jo tajās ir ielikta to radītāja apziņa un enerģija, un mēs to ļoti novērtējam.

Plejādēs par visu ir padomāts. Mēs nelietojam naudu, mums nav ekonomikas. Visu, kas Tev ir vajadzīgs, Tu dabū un vari brīvi paņemt vēl, jo ir pārpilnība un pilnība. Nevienam neņem vairāk kā viņam vajadzīgs, jo visi saprot, ka par daudz lietu turēšana padara Tevi atkarīgu no šīm lietām.

Nav jēgas ko krāt. Ja Tev būs par daudz pārtikas, tā sabojāsies. Ja par daudz mantu, jutīsies apkrauts un aizbarikādēts tajās. Mums nav pārapsūdzības, enerģija ir tīra un par brīvu, pārsvarā tā nāk no

Nulles punkta piramīdas tipa reaktoriem.

Mums, mūsu civilizācijā, ir daudz laika, jo visas fiziskās vajadzības ir nodrošinātas, un tāpēc ir arī vieglāk saglabāt mierīgu prātu, jo dzīve ir ļoti stabila. Šī situācija veicina dvēseles, saprāta, apziņas attīstību, kā arī kāri pēc zināšanām. Tavs radošais saprāts jūtas vislabāk, kad Tu brīnies, izpēti un vēlies uzzināt vēl un vēl.

Tāpēc man bija vēlme izpētīt, paplašināt savu redzējumu par pasauli, un 17 gadu vecumā es pievienojos lielam kosmosa kuģim, kura mērķis bija ierasties Zemes orbītā, lai Zemi izpētītu un dokumentētu šo augošo Zemes civilizāciju, ko mēs, Plejādieši, jau ilgu laiku bijām novērojuši.

Ceļā kuģis apstājās tikai Taigetiešu kolonijā uz planētas Sindriela, kura riņķo ap Aldebaranu, un tā atrodas tikai 65 gaismas gadu attālumā no Zemes. Tā bija pirmā reize, kad uzkāpu uz citas planētas, un tā bija ļoti atšķirīga no dzimtās Temeras.

Pēc manas fascinējošās pieturas Sindrielā es, visbeidzot, ierados Zemes orbītā 2016. gada maijā, un tad, pateicoties manai prasmei iemācīties valodas, es pievienojos darba grupai ar interesantu projektu – izvērtēt, cik Zemes iedzīvotāji ir gatavi kontaktam ar mums. Mūsu sākotnējais vēstījums bija “Sveiki! Mēs esam šeit, orbītā, mēs izskatāmies tāpat kā jūs, mūsu nolūki ir draudzīgi”. Šim mēs izmantojām cilvēku internetu.

Projektu diemžēl tā paša 2016.gada nogalē slēdza. Taču es turpināju pētīt Zemes kultūru, mācījos vēl Zemes valodas un palīdzēju citiem uz mūsu kuģa ar dažādiem uzdevumiem, ko spēju paveikt.

2018. gadā mani pievienoja komandai, kuras mērķis bija savākt visu informāciju par to, kas notiek uz Zemes. Šis uzdevums man deva skaidru un globālu sapratni par visu planētu. Tās dabu un vēsturi.

Kad Taigetiešu kosmosa kuģu flote devās mājup, atstājot tikai vienu kuģi, šis kuģis tika nozīmēts 2019. gadā, lai turpinātu vākt informāciju par Zemi. Mani nozīmēja par komandas vadītāju šim uzdevumam. Var teikt, ka mēs bijām un esam izlūkošanas aģentūra, kaut mūsu pamatuzdevums ir cits.

Visa informācija par notiekošo uz Zemes iet caur manām rokām, es to pārlasu un tad nododu tālāk. Daļu nosūtu uz mājām, uz Toleku. Rezultātā man ir plašs redzes loks, jo es sazinos ar dažādiem cilvēkiem un organizācijām uz Zemes.

Savā brīvajā laikā es mīlu dejot, vingrot, skriet, peldēt, cilāt svarus, kā arī braukt ar divriteni. Braukšanu ar divriteni es aizguvu no Zemes, un man tas ļoti patīk. Tik ļoti, ka kosmosa kuģī esmu radījusi mazu treku. Vingrošana dara mani veselu un laimīgu.

Es mīlu runāt ar saviem draugiem uz Zemes, daloties viņu dzīves notikumos un manējos interneta vidē. Es vēlos palīdzēt, dalīties ar Zemes iedzīvotājiem par mūsu, Plejādiešu vēsturi, par to, ka mēs vispār esam. Es pilnībā saprotu noliegšanas mentalitāti, kura ir lielākajai daļai cilvēku, jo mēdiji un valdības viņu prātu un apziņu cenšas kontrolēt. Mēdiji nekad neatklās, ka tā sauktās ārpus zemes civilizācijas eksistē, un vēl mazāk, ka tās izskatās tāpat kā cilvēki, jo tad viņu varai būtu beigas, jo atklātos viņu meli!

Jautājumi Anekai no cilvēkiem, kas sadarbojas ar šo Plejādiešu projektu.

Jautājums: Kā Tu integrē savā ikdienas dzīvē šo informatīvo karu, kas notiek uz Zemes, un to, ka Tu veic ļoti palīdzošu darbu no Zemes orbītas cilvēces labā?

Aneka: Gan man, gan vēl dažiem uz kuģa klāja tā ir bijusi un ir ļoti intensīva pieredze, jo mēs esam sapratuši patiesības, kas skar mūs personīgi un kā kolektīvu. Mēs sapratām, ka Matrikss pastāv ne tikai uz Zemes, bet arī mēs esam Matriksa daļa. Mums teica, ka mēs piedalāmies cilvēku izglītošanā par Matriksa dabu, taču mums pašiem arī vēl jā mācās. Tāpēc pamosties par Matriksa dabu uz Zemes mēs varam mācīt, ja paši pamostamies par Matriksa dabu šeit (5D).

Tāpēc jā, tas ir bijis šoks, saprast, ka mēs arī tiekam kontrolēti, tāpat kā kontrolē cilvēkus uz Zemes. Atšķirīgi, bez naudas kontroles un ar vairāk iespējām, brīvībām, taču tik un tā ar apziņas rāmjiem, ko mums uzliek. Tie mums ir jāiepazīst un tad no tiem jātiek laukā, kas nav viegli.

Jautājums: kā ir būt sievietei no civilizācijas, kura ir ļoti emocionāla? Vai vari dalīties, kā tikt galā, kā atšķirt iedomātas emocijas, emocijas, kuras raksturo cilvēkus, un emocijas to tīrajā veidā?

Aneka: Ja uzskata, ka tīrās emocijas parādās bez nozīmēs, tad varu pateikt, ka visam ir nozīme. Gan laimei un priekam, kas parāda, ka dvēselei patīk un der tas, ko jūs darāt, gan negatīvajām emocijām, kuras parāda, ka ir lietas, ko jūsu būtība atsakās pieņemt pagaidām. Tāpēc es nedalu emocijas iracionālajās un racionālajās, tām visām ir jēga.

Nevairieties no emocijām, jo apspiestas emocijas vēlāk tāpat iznāks uz āru. Ir jāsaprot un jāizdzīvo visas emocijas, tiktāl, lai saprastu un apzinātos to cēloni, tās integrētu un pieņemtu, un pārkonfigurētu par ko pozitīvu. Atcerieties, ko jūs atgrūžat, tas paliek.

Tāpēc nenoliedziet savas sajūtas, bet vērojiet un jautājiet sev, kāpēc es šādi jūtos. Analizējiet sevi bez jautājumiem, vai tas ir labi vai slikti. Pieņemiet sevi pilnībā ar visām savām emocijām. Atcerieties, ka uz Zemes emocijas sistēma nicina un cenšas cilvēkiem iestāstīt, ka tās tikai traucē, kaut tās ir dvēseles pavadoņi. Tās ir jūsu kompass.

Un nekad neuzskatiet, ka loģika ir labāka vai augstāka par emocijām. Nemēģiniet tās abas balansēt, bet gan integrēt. Ar loģiku novērtēt emocijas, un ar emocijām novērtēt loģikas spriedumus. Abas vienlaicīgi, lai nonāktu pie secinājuma.

Vēl viena lieta ir, ka mēs bieži paši sarežģījam savu dzīvi. Atslēga ir vienkāršošana, it īpaši lietās, kuras mēs negribam darīt, bet kuras ir jādara.

Jautājums: Kā Tava pašsajūta ietekmē darbu ar cilvēci, un otrādi?

Aneka: Jā, viss, kas ar mani notiek, mani ļoti skarbi ietekmē. Ne tikai tas, ka cilvēki kopumā, un mani draugi uz Zemes, ar ko es sazinos, tiek pazemoti, bet arī tas, ka manis teiktais un mans darbs tiek pārprasts un izkropļots. Jā, tas mani pamatīgi ietekmē, kaut es vēlos dalīties no sirds ar visu informāciju, bet informācija tiek uztverta kā kaut kas pašsaprotams.

Tas mani ietekmē, kad cilvēki, pat ja tiem priekšā ir dati un fakti, izvēlas galvu bāzt smiltīs un neredzēt to, kas notiek. Izvēlas dzīvot konformismā. Es zinu, ka cilvēki ir noguruši un pārguruši no darba un izdzīvošanas, un nevēlas vēl vairāk emociju slodzes un stresa, bet cilvēki neredz, ka viņu pamošanās mērķis ir tieši samazināt viņu ciešanas! Tā kā, jā, man ir frustrācijas periodi, kuri noved pie depresijām, es to pieņemu.

Vēl viens svarīgs emocionāls faktors ir dzīvošana uz kuģa. Lai arī tas ir 1734 metrus garš, iekšā nevar dzīvot visās telpās, un ir sajūta, ka visa dzīve ir kā dzīvojot vienā mājā. Šī ir mākslīga un sterila vide, jo šis ir kosmosa kuģis. Mums ir parks, taču tas ir mazs. Mēs nezinām, cik vēl ilga būs šī misija, un tas arī ietekmē. Taču es tik un tā cenšos turpināt palīdzēt ar visu manu mīlestību, un tikai tiem, kuri to novērtē un ieklausās.

Es esmu Aneka no Temeras. Es saku sveiki jums! Es esmu šeit ar saviem ļaudīm. Mēs esam Taigetieši. Mani vislabākie vēlējumi un mīlestība jums no kosmosa kuģa Toleka TPT-001 (flagmaņa) Zemes zemā orbītā.

Avots/Source -

<https://www.swaruu.org/transcripts/aneeka-of-temmer-why-did-she-arrive-to-earth-her-work-and-our-gratitude>

Tulkojis/ Translated by Edgars